

Küfr ile belki amma zulüm ile payidar kalmaz memleket der, Selçuklu veziri Nizamül'l Mülk... Siyasetnamesi'nde geçen idare teorisinde, adalet olmazsa olmaz bir şart olarak takdim edilir. O'na göre Adaletin tahakkuk etmesi için, mutlak surette İslam olmaya lüzum yoktur. Tabiri caizse , denilebilir ki adalet mertebe olarak vezirin teorisinde İslam'dan üstündür. Evet adalet, adalet, adalet...

Adalet yoksa ahlak yoktur, din yoktur, huzur yoktur, barış yoktur. Müslümanlar çağın gereklerini okurken, algı kalıplarını da yenilemek zorundadır. Bireysel, toplumsal ve milletlerarası ihtilaflar, çağdaş kurumları, sistemleri, kavramları zorunlu hale getirdi. Adalet bu kavramlarla, bu kurumlarla ve hukukun işletilmesiyle ancak gerçekleşebilir. İslam etrafında birleşelim. Demek, bu coğrafyadaki onlarca İslam anlayışını dikkate alırsak tarihin tekerrür etmesi demektir.

İnsanlığın sahip olduğu güç unsurlarının en sonuncusu kapital paradır. Sanayi parayı, teknolojiyi, bilim lojiyi, düşünce de bilimi üretiyor. Bunların hiçbirisi eğer bir ülkenin malı değilse, hangi katmandan katılırsa katılsın, diğerlerine mahküm konumda! İslam ülkelerinin durumu gibi... Hangi İslam ülkesi, teknoloji ve bilimde var?

Kuşkusuz dünya beşten büyük... Sonuna kadar katılıyorum. Fakat 57 ülke beş ülke ediyor mu, sorun bu! Düşünce üretmeyen ülkelerin her konuda düşünce üretenele bağımlı kalacağı ise bir hakikat... hakeza, adalet üzere olamayanların birliktelik kuramayacağı da...

İslam kimlikler üzerinden ayrışmayı yasakladığı gibi, bir yönetim sistemi oluşturma gayesi de gütmez... Siyaset ve yönetim biçimi değildir; İslam bir yaşam biçimidir, ortaya bir değerler manzumesi koyar ve güzel ahlak inşasını hedefler. İslam'ın muradı devlet değildir. Devleti yönetenlerin adalet ve hakkaniyet içinde hareket etmeleridir. İnançta ve din seçiminde; dinde zorlama yoktur ya da senin dinin sana, benim dinim bana diyerek özgür iradeye saygı duyulmasını ilke olarak ortaya koyar.

Ey Allah'ın kulları, hepiniz kardeş olunuz veya
Bütün insanlık ailedir.

Diyen de İslam'dır Peygamberine dahi baskı kurma hakkını vermez; İslam, tiranlığı, diktatörlüğü yasaklar.

Din ne zaman siyasete alet edildiyse zarar görmüştür. Ve bu durum, hangi ülkede varsa, devletin ve halkın aleyhine işlemiştir.

Devlet yönetiminin olmazsa olması, şeffaflık ve hesap verilebilirliktir. Başımıza gelen ve artarak devam eden bunca felaketin müsebbibi şeffaf olmayan ve hesap vermeyen siyasilerdir. Siyasilere yetkiyi veren ve gerektiğinde geri çekmeyen kimse- demokrasilerde bu halktır- görevini kötüye kullananlar kadar sorumludurlar.

Terörü, yolsuzluğu önlemeyen, bunların artmasına meydan veren, arttığında hesap vermeyen bir yönetim, bu gün ya da yarın asla kabul edilmemelidir.

Türk Milleti'ni bu karanlığa sürükleyen rastlantısal bir tarihi süreç olabilir. Ama değilse; ihmal varsa, hatta birlik beraberliğimize kastedenler varsa, bu kişiler unutmaları ki;

Gecenin en karanlık olduğu an, sabaha en yakın andır.

Ve güneşin ilk ışıkları HAINLERİN ÜZERİNE VURACAKTIR

Bu çağda kötü olarak nitelediğimiz pek çok şeyin kendi dönemlerinde bir karşılığı olabilir. Bu ayrı bir tartışma... Ancak her yargıyı bir türlü tevil etme yoluna gitmenin ve onları bir referans otorite olarak almanın, insanlığa bir katkısının olamayacağını, yaşanan dini-darlık üzerinden görmek mümkündür. Kalın sağlıcakla!